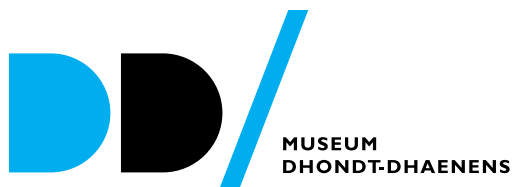

DD VIEW

2013 #06

STERLING RUBY

27.10.2013 _ 19.01.2014

STERLING RUBY

DROPPA BLOCKA

Sterling Ruby (°1972, Duitsland) behoort ontegensprekelijk tot de meeste vernieuwende en radicale kunstenaars van zijn generatie. De tentoonstelling past dan ook in het beleid van het Museum Dhondt-Dhaenens om jonge kunstenaars te tonen die vandaag het verschil maken. Tegelijk zijn dergelijke projecten in Deurle een mogelijkheid voor de kunstenaar om zijn eigen artistiek praktijk te bevragen.

Vanaf het begin van zijn ondertussen tienjarige carrière ging Sterling Ruby op zoek naar de grenzen van de moderne kunstgeschiedenis. Belangrijk is zijn ongebreidelde drang tot creëren en produceren. Hij maakt zowel schilderijen, sculpturen, installaties, foto's, collages als ceramische werken. Geen enkele techniek is hem vreemd en hij is echt een duizendpoot als het op productie aankomt.

In zijn vroege schilderijen vertrekt hij vanuit de taal van subculturen zoals de graffiti om te komen tot grote meditatieve abstracte werken. In zijn sculpturen onderzoekt hij het conflict tussen inhoud en vorm door vreemde accenten te leggen op de schaal, het gewicht of de textuur van het werk.

De tentoonstelling valt uiteen in twee delen. Een eerste reeks sculpturen wordt in de tuin getoond. De werken verwijzen naar bestaande objecten zoals de wegversperring, de elektrische stoel en de knuppel. Ze worden gekenmerkt door hun eenvoudige abstracte opbouw, felle kleuren en buitenmatige proporties. Hierdoor vervreemden ze van hun oorsprong en zijn ze zelfs als kunstwerk bijna onherkenbaar.

In de patioruimte toont Sterling Ruby een nieuwe installatie. Deze bestaat deels uit gerecupereerde en herwerkte oudere vormen aangevuld en verwerkt met nieuwe gigantische soft-sculpturen. De installatie is een totaalbeleving over de mogelijkheid van het onmogelijke.

Het museum is Sterling Ruby, de studio, galerie Xavier Hufkens en de sponsors zeer dankbaar voor de samenwerking bij de realisatie van dit uitzonderlijk project.

STERLING RUBY
RWB DROPS (4217) _ 2013
Fabric and fiber fill
492,8 x 50,8 x 25,4 cm

SCHIZOPHRENIC MONUMENTS

Jérôme Sans in gesprek met Sterling Ruby

JE WERKEN HEBBEN EEN ZEER GROOT GEVOEL VAN DENSITEIT, EEN MONUMENTALE DIMENSIE DIE IN HET WERK STEEDS TERUGKEERT. WAT IS JE RELATIE MET SCHAAL?

Ik begon het monument al heel vroeg te zien als een manier om de positie waar mijn generatie zich volgens mij in de kunstgeschiedenis bevond te bepalen. Ik vond dat ikzelf, en misschien ook mijn tijdgenoten, werd gevormd volgens een theoretisch zeer zware curriculum die voornamelijk was gebaseerd op het Franse postmodernisme. Werk maken dat theoretische constructies belichaamt was voor mij niet echt bevrijdend. Het is te voorbedacht, en ik wilde iets direct doen, op de een of andere manier de ideeën van het aanwezige kanaliseren. Mijn kunst kan monumentaal zijn, niet alleen in zijn omvang, maar ook in zijn reactie op mijn geweklaag over het verlies van expressie, in het bijzonder doorheen de tijd – als iets dat we aan het verleden verloren zijn, iets waar we blijven proberen toegang toe te krijgen, maar dat we nooit meer terug kunnen krijgen. Dat verlies was een droevige zaak, het was een beetje traumatisch, dus voor mij werd het monument de representatie van dat verlies van expressie. Dat is hoofdzakelijk hoe het idee van het monument voor mij vorm kreeg, maar het kan ook kleinschalig zijn, zoals de keramiek.

JE SCHILDERIJEN HEBBEN EEN DUIZELINGWEKKENDE DIMENSIE DIE VERWIJZEN NAAR DE 'DRIPPING'-SCHILDERIJEN VAN JACKSON POLLOCK. DOOR DE MANIER WAAROP HUN OPPERVLAKKEN WORDEN BEHANDELD KRIJGEN ZE EEN ATMOSFERISCHE UITSTRALING, EN DAN VOORAL DE GESPOTEN DOEKEN. ABSTRACTIE EN FORMALISME WORDEN OP EEN BEPAALDE MANIER GERECYCLEERD. WAT BETEKENT SCHILDEREN VOOR JE OP VANDAAG?

Aanvankelijk vonden de schilderijen hun inspiratie in mijn observaties van het taggen, het vandalisme en de machtsstrijden in de context van bende-graffiti en visuele confrontaties, maar de schilderijen zijn, net als bij de meeste recente werken, formeel en abstract geworden. Ik ben hen niet langer conceptueel gaan beschouwen. Ik ben verslaafd geraakt aan de actie van het schilderen zelf. Ik zie de schilderijen nu in termen van ruimte, diepte, klemtoon en kleur, wat naar ik vermoed vergelijkbaar is met hoe kunstenaars de schilderkunst al eeuwen hebben

benaderd. Ik kan me steeds beter vinden in de idee dat mijn context al bestaat. Het is een vast gegeven, en het is heel bevrijdend om met iets als een schilderij aan de slag te gaan en er enkel in formele zin aan te werken. Ik sluit me op in het atelier en laat alle bagage varen.

SOMMIGE MENSEN ZIEN ROTHKO'S SCHILDERIJEN IN JE WERK, MAAR DAN GESPOTEN. HOE REAGEER JE HIEROP?

Het is tegelijk flatterend en nederigmakend om met Mark Rothko te worden vergeleken. Rothko's schilderijen hebben voor mij steeds een zeer spirituele waarde gehad en zijn invloedrijk geweest.

HET BEELD VAN DE BEELDHOOUWKUNST IS MISHANDELD, OMGE-DRAAID, VERZADIGD GEWORDEN. HOE ZIE JE BEELDHOOUWKUNST VANDAAG IN ZIJN HISTORISCHE EN POLITIEKE DIMENSIE?

Tegenwoordig lijken er wel een heleboel verschillende trends in de beeldhouwkunst te zijn, een heropleving van de figuratieve beeldhouwkunst, foto-gebaseerd beeldhouwwerk, abstracte gevonden-objectbeeldhouwkunst, modernistische herformuleringen ... de lijst gaat maar door; sommige zijn goed, andere slecht. Alles is mogelijk en open voor interpretatie, wat positief lijkt. Ik zie mijn werk als een aanval op materialen en vormen. Het is misschien wel het meest duidelijk in de sculpturen, waarin ik herkenbare of iconische vormen aanpak. In zekere zin kunnen de sculpturen bijna gezien worden als plaatsvervangers voor instellingen en de monolithische cultuur. Ik veronderstel dat de meeste kunst een agenda heeft, maar eerlijk gezegd hou ik niet zozeer van kunst die predikt maar eerder van kunst die bepaalde omstandigheden of maatschappelijke problemen die door de meeste mensen worden genegeerd op een beheerste manier blootleegt. Ik denk terug aan hoe ik voor het eerst beeldhouwkunst werd onderwezen op school; dat je het beeldhouwwerk ervaart als een vorm die in de fysieke ruimte bestaat, iets waar je mee omgaat door er je lichaam omheen te bewegen, en dat het beeldhouwwerk hoofdzakelijk bestaat als een levenloze rivaal van je eigen lichaam, wat nu nogal voor de hand liggend lijkt. Ik verachtte het minimale concept dat stelde dat een sculptuur een vorm die autonoom tot stand is gekomen moet voorstellen, dat een sculptuur geen spoor van zijn ontstaan mag vertonen. Het merendeel van de kunstenaars van die generatie hadden persoonlijkheden die dat idee uiteindelijk hebben ontmanteld of ondergraven. Ik ben meer geïnteresseerd geraakt in het abstracte proces van additieve en deductieve sculptuur; ondanks zijn configuratie – of die nu geometrisch of antropomorf is, er moet een herkenbare lichamelijke worsteling mee verbonden zijn. Historisch gezien is dit een schizofrene situatie. Het beschouwt de hele sculpturale bagage van het verleden als iets waar rekening mee moet gehouden worden – politiek betekent dit dat ik daar nog steeds mee worstel.

JE "ZACHTE SCULPTUREN" ZIJN SLAPPE SCULPTUREN VERVAARDIGD UIT GROTE STUKKEN STOF, MET SOMS HET PATROON VAN DE AMERIKAANSE VLAG ERIN VERWERKT. WAT IS JE RELATIE MET DE AMERIKAANSE KUNST UIT DE JAREN 60 (ROBERT MORRIS, ENZ.)?

Dat is moeilijk uit te leggen. Robert Morris trotseerde het minimalisme door het psychologisch, fysiek, theateraal en persoonlijk te maken. Er is iets ongelooflijk fascinerends in het werk uit die tijd toen subjectiviteit, persoonlijkheid, politiek en populaire cultuur zich uit de beperkingen van het minimalisme begonnen los te maken. De Amerikaanse vlag is een geladen, universeel herkenbaar symbool en ik hou er echt van om kleuren, patronen en vormen te gebruiken waarin ik mijn eigen problematische identiteit en zelfreflectie kan doordrukken.

JE HEBT MET MIKE KELLEY GEWERKT TIJDENS ZIJN LAATSTE PERIODE, EN HIJ WERD EEN GOEDE VRIEND. HOE HEBBEN ZIJN WERK EN MANIER VAN DENKEN JE EIGEN WERK BEÏNVLOED?

Ik heb veel over Mike nagedacht tijdens het werken aan mijn recente zachte sculpturen. Mike was, uiteraard, in de late jaren '80 en '90 een pionier in het opkomen voor feministische tradities vanuit een mannelijk perspectief. Hij zei wel eens dat het ambachtelijke krachtiger was dan de hedendaagse kunst, omdat het gebaseerd was op geloof, omdat het voornamelijk werd uitgewisseld tussen geliefden en vaak werd gegeven als geschenk. In Mike's oeuvre uit die tijd werden deze objecten die ooit werden uitgewisseld tussen geliefden verplaatst door hun link met vrijgevigheid te verbreken. Ik denk dat hij zijn rol als een hedendaagse kunstenaar vaak zag als die van een dief, hij eigende zich dingen toe en ontnam ze daardoor hun geloofswaarden. Vroeger hadden we het vaak over het verband tussen criminaliteit en creativiteit.

WAT DENK JE VAN DE VERENIGDE STATEN VANDAAG?

Goed of slecht, het is mijn thuis.

JE STUDIES HADDEN VOORNAMELIJK TE MAKEN MET DE ZOGENAAMDE "FRANSE THEORIE", EEN GEDACHTESTROMING UIT DE JAREN '60 DIE EEN STERKE INVLOED HEEFT GEHAD – VOORAL IN DE KUNST EN HET ACTIVISME. HOE WERKEN DEZE FILOSOFISCHE, LITERAIRE EN SOCIALE GEDACHTEN DOOR IN JE WERK VANDAAG?

Kunstenaars lijken – meer vaker dan niet – een negatieve reactie op hun opleiding te hebben,

dat hoort nu eenmaal zo. Voor mij was theorie een last in plaats van een bevrijding geworden. Dat gezegd zijnde, kan ik de kracht van bepaalde ideeën over macht, transversaliteit en psychoanalyse die mij zijn bijgebleven niet ontkennen. Er is Deleuze en Guattari en de La Borde kliniek, ik beschrijf mijn werk vaak als schizofreen ... komt dat van hen? Ik veronderstel dat men gewoonlijk probeert zijn idolen te doden of op zijn minst probeert van tijd tot tijd hun standpunten te herzien... Ik hoop dat toekomstige generaties mijn werk op die manier zullen herzien.

L'Officiel Art, N° 5 Maart-April 2013.

STERLING RUBY

Inscribed Plinth/L.A. Shotgun LX13/C. Noland Conjugal Visit _ 2008

Formica, wood, fabric, fiber fill, grommets and handcuffs

177,8 x 332,7 x 137,2 cm

STERLING RUBY

HUSBANDS + DROPS (4133) _ 2012

Fabric and fiber fill

4 husbands: 91,4 x 160 x 91,4 cm _ 3 drops: 243,8 x 50,8 x 25,4 cm

STERLING RUBY
VAMPIRE FLAG (RWB) _ 2011
Fabric and fiber fill
348 x 335,3 x 520,7 cm

STERLING RUBY

VAMPIRE FLAG (RWB) _ 2011

Fabric and fiber fill

348 x 335,3 x 520,7 cm new configuration for Basel

STERLING RUBY

ACTS/KKDETHZ _ 2009

Clear urethane block, dye, wood and formica

153,7 x 158,8 x 86,4 cm

STERLING RUBY

Big Grid/DB Deth _ 2008

Formica, wood and spray paint

213,4 x 213,4 x 91,4cm

STERLING RUBY

Crib Drill Yellow _ 2011

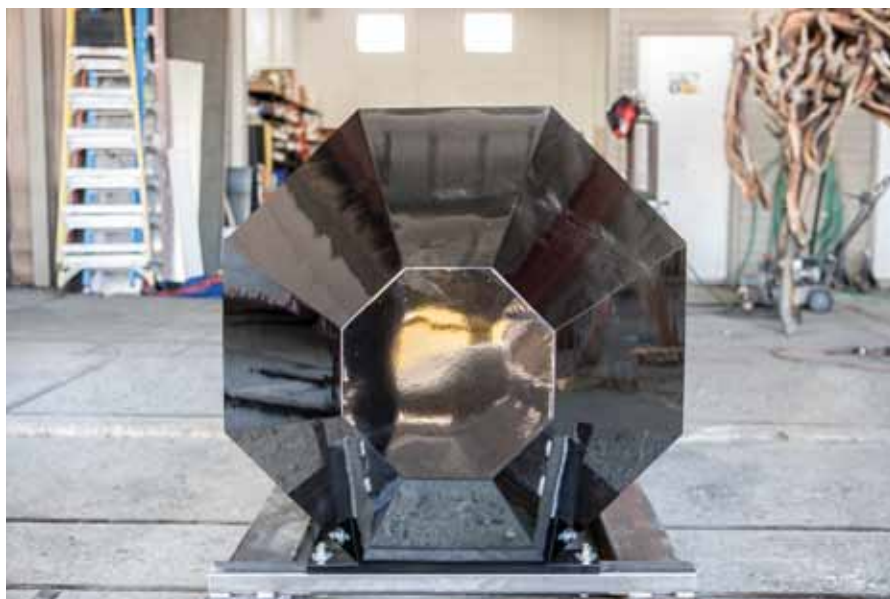
Painted aluminium

426,7 x 518,2 x 655,3 cm

STERLING RUBY
Stop Block _ 2013 (production)
Power coated stainless steel
127 x 457,2 x 61 cm

STERLING RUBY

Night Stick _ 2013 (production)

Power coated stainless steel

91,4 x 91,4 x 609,6 cm

STERLING RUBY

DROPPA BLOCKA

Sterling Ruby (°1972, Germany) is undeniably one of the most innovative and radical artists of his generation. This exhibition is in this sense entirely in line with the policy of the Museum Dhondt-Dhaenens that aims to bring to the fore young artists that stand out today. At the same time, these projects realised in Deurle give artists an opportunity to question their own artistic practice.

From the beginning of his now ten-year career, Sterling Ruby set out to explore the boundaries of modern art history. Important in this respect is his unbridled urge to create and produce. He makes paintings, sculptures, installations, photographs, collages and ceramic work. He is proficient in any technique and quite multifaceted in his approach to production.

In his early paintings, he uses subcultural idioms such as graffiti as a basis for large-scale meditative abstract works. In his sculptures, he explores the conflict between form and content by accentuating the scale, the weight, or the texture of the work in unusual ways.

The exhibition is divided into two parts. A first series of sculptures is shown in the garden. The works refer to existing objects such as the roadblock, the electric chair and the bat. They are characterized by their simple abstract structure, bright colours and excessive proportions. They are dissociated from their origins and become – even as artworks – almost unrecognizable.

A new installation by Sterling Ruby is presented in the patio space. It consists in part of recycled and reworked older forms, completed and combined with new giant soft sculptures. The installation is a total experience that speaks of the possibility of the impossible.

The museum is very grateful to Sterling Ruby, the studio, Xavier Hufkens gallery and the sponsors for their cooperation in the realization of this exceptional project.

STERLING RUBY

UNHABITAT #654321 _ 2009

Aluminium _ 243,8 x 243,8 x 121,9 cm

Installation view, Arte 10, Rossio Square, Lisbon, Portugal

SCHIZOPHRENIC MONUMENTS

Jérôme Sans in conversation with Sterling Ruby

YOUR WORKS HAVE A VERY HIGH DENSITY, A MONUMENTAL DIMENSION THAT IS RECURRENT IN YOUR WORK. WHAT IS YOUR RELATIONSHIP TO SCALE?

I started thinking about the monument very early on as a way of placing where I believed my generation was in art history. I felt that I and, perhaps, my peers were being trained in a very theory-heavy curriculum based predominantly on French postmodernism. Trying to make work that embodies theoretical constructs wasn't very liberating for me. It's too premeditated, and I wanted to do something that was immediate, somehow channeling ideas of the innate. My artwork can be monumental not only in scale, but also in response to my lamenting the loss of expression, particularly over time--something that was lost to the past, that we keep trying to gain access to, but have no possibility of getting ever again. That loss was sad, it was kind of traumatic, so for me the monument became the representation of that loss of expression. That's primarily where the idea of the monument came into play for me, but it can be small in scale too, like the ceramics.

YOUR PAINTINGS HAVE A VERTIGINOUS DIMENSION THAT REFERENCES JACKSON POLLOCK'S DRIP PAINTINGS. THE TREATMENT OF SURFACES MAKES THEM LOOK ATMOSPHERIC, ESPECIALLY IN SPRAY-PAINTED CANVASES. THERE IS A SORT OF RECYCLE OF ABSTRACTION AND OF FORMALISM. WHAT DOES PAINTING MEAN FOR YOU TODAY?

Initially the paintings took their cues from my observations of tagging, vandalism and the power struggles associated with gang graffiti and visual strife but, as with a lot of my work recently, the paintings have become formal and abstract. I stopped thinking about them conceptually. I became hooked on the activity of painting. I think about the paintings in terms of space, depth, punctuation and color, which I suppose is similar to how artists have thought about paintings for centuries. I have become more comfortable with the idea that my context is already there. It's fixed and to sit with something like a painting and to work through it only in terms of formalism is very liberating. I hole up in the painting studio and strip down the baggage.

SOME PEOPLE HAVE SEEN IN YOUR WORK ROTHKO'S PAINTINGS BUT SPRAYED. HOW DO YOU REACT TO THIS?

It is very flattering and humbling to be compared to Mark Rothko. Rothko's paintings have always held a very spiritual weight for me and have been influential.

THE IMAGE OF SCULPTURE IS MISTREATED, TURNED OVER, SATURATED. HOW DO YOU SEE SCULPTURE TODAY IN ITS HISTORICAL AND POLITICAL DIMENSION?

There seems to be a lot of different trends in sculpture right now, a resurgence in figurative sculpture, photo-based sculpture, abstract found object-sculpture, modernist reformulations... the list goes on, some good, some bad. It's up in the air and open to interpretation, which seems positive. I do see my work as an assault on materials and forms. It might be the most evident in the sculptures, where I am attacking recognizable or iconic shapes. In a sense the sculptures can almost be seen as stand-ins for institutions and monolithic culture. I suppose that most art has an agenda, but quite frankly I don't like art that preaches as much as I like art that calmly reveals circumstances or societal problems that most people ignore. I can think about how I was first taught sculpture in school, that you experience sculpture as a form that exists in physical space, something that you participate with by moving your body around it, and that for the most part sculpture exists as an inanimate rival to your own body, but that seems obvious now. I despised the minimal concept that a sculpture should represent a form that came into existence on its own, that a sculpture should have no trace of its making, and most of the artists from that generation had personas that wound up dismantling or undercutting that idea. I have become more interested in the abstract process of additive and deductive sculpture, that despite the configuration whether it be geometric or anthropomorphic, it has to have a recognizable corporeal struggle associated with it. Historically this is a schizophrenic situation. It takes all of the past sculptural baggage as something to contend with--politically it means that I still struggle.

YOUR "SOFT SCULPTURES" ARE LANGUID SCULPTURES MADE BY LARGE PIECES OF FABRIC, FEATURING THE PATTERN OF THE AMERICAN FLAG SOMETIMES. WHAT IS YOUR RELATIONSHIP TO THE AMERICAN ART FROM THE '60'S (ROBERT MORRIS, ETC.)?

That's difficult to sum up. Robert Morris defied minimalism by making it psychological, physical, theatrical and personal. There is something absolutely compelling in the work from that time period when subjectivity, personality, politics, and popular culture begin to rise from the con-

strictions of Minimalism. The American flag is a loaded, universally recognizable symbol and I really like using colors, patterns and forms that I can push my own problematic identity and self-reflexivity through.

YOU ASSISTED MIKE KELLEY ON HIS LAST PERIOD, AND HE BECAME A CLOSE FRIEND. HOW DID HIS WORK AND WAY OF THINKING INFLUENCE YOUR OWN WORK?

I have been thinking about Mike a lot while working on my recent soft sculptures. Mike, of course, was a pioneer in the late 80's and 90's for championing feminist traditions through a male perspective. He used to say to me that craft was more powerful than contemporary art because it was based on faith, that it was predominately exchanged between loved ones and more often was given as gifts. Mike's body of work at that time took these objects that were once exchanged between loved ones and displaced them by breaking their link to generosity. I think that he often saw his role as a contemporary artist as a thief, he appropriated these things and by doing so emptied out their faith values. We used to talk a lot about the connection between criminality and creativity.

WHAT DO YOU THINK OF UNITED STATES TODAY?

It's my home, for better or worse.

YOU HAVE STUDIED WHAT IS CALLED THE "FRENCH THEORY," A WAVE OF THINKING APPEARED IN THE 60'S THAT HAD A STRONG INFLUENCE, PARTICULARLY IN THE ARTS AND ACTIVISM. HOW DO THESE PHILOSOPHICAL, LITERARY AND SOCIAL THOUGHTS RESONATE IN YOUR WORK TODAY?

It seems like more often than not, artists typically have a negative reaction to their education—that's part of the game. To me theory had become a burden as opposed to a liberation. That being said, I cannot deny the power of certain ideas regarding power, transversality and psychoanalysis that have stayed with me. There is Deleuze and Guattari and the La Borde clinic, I often describe my work as schizophrenic...is that from them? I suppose that there is habit of trying to kill off your idols or at least trying to reassess their positions from time to time...I hope that future generations will reassess my work like that.

STERLING RUBY

Cry Later _ 2009

(2) Formica, wood and spray paint

(1) 91,4 x 325,1 x 91,4 cm _ (1) 91,4 x 243,8 x 121,9 cm

MUSEUM
DHONDT-DHAENENS

STEUN ONS

en word vriend van het museum

SUPPORT US

and become a friend of the museum

www.museumdd.be

+32 (09)282 51 23 _ beatrice.pecceu@museumdd.be

DE SCHOONHEID VAN KUNST SCHUILT
IN DE MANIER WAAROP ZE ONS RAAKT.

LA BEAUTÉ DE L'ART S'EXPRIME DANS
LES ÉMOTIONS QU'IL NOUS PROCURE.

BNP PARIBAS
FORTIS

BNP Paribas Fortis, partner van intense cultuurmomenten.
BNP Paribas Fortis, partenaire de moments culturels intenses.

Patroons / Patrons

Rinaldo Castelli, Michel Delfosse, Peter Gaillaert, André Gordts, Eric & Marc Hemeleers, Marianne Hoet, Luc Keppens, Marc Maertens, Michel Moortgat, Peter Rodrigues, Paul Thiers, Mark Vanmoerkerke, Jacques Verhaegen, Pierre Verschaffel en anonieme leden

Schenkers / Donators

Martin & Sabine Bown-Taevernier, HP, Jet Import, Advocatenkantoor Keirsmaekers, Galerie Greta Meert, Österreichisches Kulturforum, TAO, Westmalle, Zeno X Gallery en anonieme schenkers

Sponsors / Sponsors

Structurele sponsors: Christie's, EECKMAN Art & Insurance, Stageteam

Tentoonstellingssponsors: BNP Paribas Fortis, Deloitte

Bedrijfsclub / Business club

Barista Coffee & Cake, Bio Bakkerij De Trog, bRoodstop, Dorotheum, Duvel Moortgat, Filliers, Houthandel Lecoutere, Mobull Art Packers and Shippers, Pentacon bvba, Stone, Taschen, Taste To Treasure, Treetop Asset Management, Verhaegen Walravens CBVA

Mediapartner / Media

Klara

Dank aan / Thanks to

Sterling Ruby, Sterling Ruby Studio, Natasha Garcia-Lomas, Tyler Britt, Sarah Conaway, Sasha Bergstrom-Katz, Celeste Voce, Xavier Hukens, Hester van Roijen, Simon Devolder, Stefan Boumans, Marylène Vanhassel, Indira Kabue, Cassochrome, Laurence Soens, Luc de Tollenaere, Art.English, Michael Meert, obull, Marc Maertens, Murielle De Doncker, Daniel Bullinckx, Dietl International, Beth Lawrence, Sarens, Luc De Meester, Geert Van Hoeymissen, Gemeente Sint-Martens-Latem, Jef Van Den Heede, The Ascot Limited - Citadines Toison d'Or Brussels

Bezoekersgids / Visitor guide

Druk / print: Cassochrome

Vertaling / translation: Michael Meert (Engels)

© Sterling Ruby, courtesy Xavier Hufkens, Brussel

De uitgever heeft waar nodig en voor zover mogelijk de vereiste auteursrechtelijke toestemmingen verkregen. Instellingen en personen die desondanks menen dat hun auteursrecht is geschonden, gelieve contact op te nemen met de uitgever die de fout zal corrigeren bij herdruk.

cover
STERLING RUBY
Installation view
SOFT WORK, Bonniers Konsthall, Stockholm, Sweden

MISSION STATEMENT

HET MUSEUM DHONDT-DHAENENS IS EEN PRIVATE STICHTING
ERKEND DOOR DE VLAAMSE OVERHEID

ALS MUSEUM ONTSLUIT ZE BELANGRIJKE MODERNE EN
HEDENDAAGSE PRIVÉVERZAMELINGEN MET EEN
MAATSCHAPPELIJKE RELEVANTIE.

ALS HEDENDAAGS KUNSTENCENTRUM WIL ZE
EENACTIEVE ROL SPELEN IN HET
INTERNATIONALEKUNSTGEBEUREN.

MISSION STATEMENT

THE MUSEUM DHONDT-DHAENENS IS A PRIVATE FOUNDATION
RECOGNISED BY THE FLEMISH GOVERNMENT.

AS A MUSEUM IT MAKES PUBLICLY ACCESSIBLE IMPORTANT
MODERN AND CONTEMPORARY PRIVATE COLLECTIONS WITH
A SOCIAL RELEVANCE.

AS A CONTEMPORARY ART CENTRE IT AIMS TO PLAY
AN ACTIVE ROLE IN THE INTERNATIONAL
ART FIELD.

museum dhondt dhaenens _ museumlaan 14, B-9831 deurle
t +32 9 282 51 23 – f +32 9 281 08 53 _ www.museumdd.be